

39

Συγκράτεια

21 Σεπτεμβρίου 1513

† .αφιγ' ἡμέρᾳ καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος τῆς β'. Εἰς τὸ περιαύλιον μισῆρος Τζίλιου Μαλιπιέρα ὁ εὐ² γενῆς Βενετιῶν μισῆρος Τζίλιος Μαλιπιέρας ἀπὸ ἐνὸς μέρος αὐτοῦ καὶ κὺρος Σταμάτης Χούναβης ἀπὸ χωρίον³ τῶν Χουναβάτων ἀπὸ ἑτέρου μέρους αὐτοῦ τὰ φηθέντα δύο μέρη παρών σωματικῶς ἐσυνμφώνησαν ἀμφότεροι⁴ καὶ ἔδωσεν ὁ ἄνωθεν εὐγενῆς πρὸς {πρὸς} τὸν ἀναγεγραμμένον κύρος Σταμάτην καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους⁵ καὶ διαδόχους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐνπροσθεν ἔναν κομμάτιν χωράφιν σημοδίου ἐνός, λεγάμενον⁶ πλησίον τὸ σολιάτικον τοῦ Θεοδωρῆ τοῦ Χούναβη καὶ πλησίον τοῦ Βασίλη τοῦ Κανταρέλη, σὺν μπασῶν⁷ νομῶν, προσνομῶν, περιοχῶν καὶ δικαιωμάτων, μὲ τοιοῦτον τρόπον καὶ συνμφωνίας ὅτι νὰ χρεωστοῦν ὁ ἄνωθεν κύρος ΙΣταμάτης⁸ καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ τελοῦν, δίδουν καὶ πληρώνουν εἰς πᾶσαν ἐσχάτην μέραν τοῦ Αὐγούστου μηνὸς †ι διὰ σολιάτικον | ἀπὸ⁹ τοῦ νῦν σιτάρι πινάκια ε', ἥγουν πέντε, καὶ μία κότα καὶ νάχη ἔξουσία ὁ ἄνωθεν εὐγενῆς καὶ οἱ κληρονόμοι // φ. 11β'¹⁰ αὐτοῦ καὶ οἱ πακτωναραῖοι νὰ παίρνουν γέροντες, νὰ χωρίζουν, καθὼς διαλαβάνει τὸ εἰρημένον στροφούμεντο, καὶ ἀν ηύρεθοῦν¹¹ πλεώτερα νὰ πληρώνουν τὸ ἀνάλογον ἀπὸ τοῦ νῦν ὡς τὰ ἄνωθεν καὶ νὰ μένουν τὰ χωράνφια εἰς τὸν ἀνα¹² γεγραμμένον κύρος Σταμάτην καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ. Καὶ οὕτως ἐσυνμφώνησαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη¹³ καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσεν διὰ κονδυλίου ὡς τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Υπὸ μαρτυρίας κύρος Μιχάλη Κυριακάτου¹⁴ καὶ κύρος Τόγια Χούναβη. †

40

Πώληση

16 Οκτωβρίου 1513

† .αφιγ' ἡμέρᾳ ιστ' τοῦ Ὀκτουβρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος β'. Ἐντὸς οἰκίας ἐμοῦ νοταρίου Ἀρσενίου Ἀλεξάκη κύρος Πέτρος² Τζαγκάρης ἀπὸ χωρίον τῶν Γαρδαλάδων ἀπὸ ἐνὸς μέρος αὐτοῦ καὶ ἀδελφός του ὁ κύρος Σταμάτης, ὡς καθὼς³ λέγει ὁ ἄνωθεν κύρος Πέτρος ὅτι ἔχει τὴν καταδοχήν του, ὁ ἄνωθεν κύρος Πέτρος παρών σωματικῶς⁴ ἐσυνμφώνησεν μὲ τὸν παρόντα κυρὸν Ἀντώνη τὸν Ἀλεξάκην, λεγάμενον Μαθούλη, καὶ ἐμπούλησεν ὁ ἄνωθεν⁵ κύρος Πέτρος μὲ τὴν καταδοχὴν τοῦ ἀδελφοῦ του κύρος Σταμάτη, ὡς καθὼς αὐτὸς λέγει, ἐπούλησεν δισπίτιν ἔνα κτιστὸν⁶ μὲ πηλὸν κεραμωμένο δόποιον σπίτιν ὅπερ ἴμοίρασεν μὲ τὸν Μιχάλην Κυριακᾶτον

ἀπὸ χωρίον τῶν Δουκάδων. Ἀκομὴ / ⁷ σπιτοκαθέδρα μία μὲ τὸ λιθάριν της καὶ κήπους καὶ περιαύλια καὶ πᾶν ἔτερον ὅπερ ἀκαρτερεῖ τὴν κληρονόμους νομίαν τῆς ποτὲ Μαρίας τῆς Τζαγκάραινας, ἥγοῦν τοῦ ἄνωθεν κὺρο Πέτρου καὶ Σταμάτη, ἥγοῦν τὰ ἐπούλησαν πρὸς τὸν / ⁹ ἄνωθεν κυρὴν Ἀντώνη καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους κατόχους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶναν τὸν ἄ / ¹⁰ παντα πουλεῖν, χαρῖνσαι, ἀνταλλάττειν, προιξίν διδόναι καὶ τὰ ἔξῆς. Διὰ τιμὴν δικαίαν τὴν μεσοθεν αὐτῶν / ¹¹ συμφωνησθεῖσα καὶ ἀρεσθεῖσαν ἦτοι εἰς δηνερικῶς ὑπέρπυρα ν', ἥγοῦν πεντήκοντα τῶν Κορυφῶν, ἅτινα / ¹² ώμολόγησεν ὁ ἄνωθεν κύρος Πέτρος ὅτι εἶχεν καὶ ἔλακεν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν Ἀντωνίου σῶα καὶ / ¹³ <ἄ>νελλιπές. Καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσαν διὰ κονδυλίου ως τὸ σύνηθες Κορυφῶν νὰ τάχῃ μὲ τὸ τέλος τῶν αὐτῶν πραγμάτων. / ¹⁴ Καὶ ὑπόσχονται οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι κύρος Πέτρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν τοῦ διαφεντίζουν τὴν ρηθεῖσα πούλη / ¹⁵ σιν ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰν{ν}αι δὲ τὰ ἀναγεγραμμένα πράγματα εἰς τὴν περιοχὴν καὶ διακράτη / ¹⁶ σιν χωρίου τῶν Δουκάδων πλησίον τοῦ κύρο Μιχάλη Κυριακάτου τὰ δσπίτιά του καὶ συνεγγύς του. Καὶ εἰς νομὴν / ¹⁷ τὸν ἔθεσαν διὰ κονδυλίου ως τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Καὶ οὕτως ώμολόγησαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη οἱ ἄ / ¹⁸ νωθεν γεγραμμένοι. Υπὸ μαρτυρίας πατα - Καλοϊωάννη Μουμούρη καὶ κύρος Νικολὸς Κατζαρὸς καὶ κύρος Βασίλη Καριανίτη.†

41

Πώληση

26 Οκτωβρίου 1513

† .αφιγ' ἡμέρᾳ κστ' τοῦ Ὀκτούβριου μηνὸς ἵνδικτιῶνος β'. Εἰς τὸ περιαύλιον πατα - Καλοϊωάννη Μουμούρη κύρο Θεοδωρῆς / ² ὁ Κένταρχος ἀπὸ χωρίου τῆς Κορακιάνας παρὼν σωματικῶς οὐ βίας, οὐ φόβου, ο<ὺ> δούλου, ἀπάτης οὐ κανενοῦ / ³ κακοῦ τρόπου ἀλλὰ διὰ τοῦ οἰκείου του καὶ καθολικοῦ αὐτοῦ θελήματος ώμολόγησεν καὶ εἴπεν ὅτι ἔδωσεν, / ⁴ ἐπαρέδωσεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἐγράφου ἐλευτέρωσεν πρὸς τὸν κύρο Στέφανον τὸν Λευτεριώτην ἀπὸ / ⁵ χωρίου τῆς Κορακιάνας καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶναν τὸν / ⁶ ἅπαντα ἔναν κομμάτιν ἀμπέλιν, λεγάμενα εἰς τοῦ Ὅδοῦ, δρόνια ιβ', ἥγουν δώδεκα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς / ⁷ τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν χωρίου τῆς Κορακιάνας πλησίον τὰ ἀμπέλια τοῦ ἀναγεγραμμένου / ⁸ κύρο Στεφάνου τοῦ Λευτεριώτη καὶ πλησίον τὰ Μαρκάτικα καὶ τὴν στράταν καὶ πλησίον κύρο Δημήτρη Κένταρχου / ⁹ εἰς τοῦ Ὅδοῦ τὰ ἀμπέλια, μὲ τοιοῦτον τρόπον καὶ συνμφωνίας ὅτι νὰ χρεωστῇ ὁ ἄνωθεν κύρο Στέφανος καὶ οἱ κλη / ¹⁰ ρονόμοι αὐτοῦ νὰ τελοῦν, δίδουν καὶ πληρώνουν εἰς πᾶσαν ἐσχάτην ἡμέρα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς πρὸς τὸν κυρὴν

